

Dan Turèll i byen Øl til alle partier

Med den fryd hvormed underbevidstheden omhyggeligt opbevarer særlig storslåede læseoplevelser, husker jeg en slutreplik fra en scene i et af Gustav Wiesds mange sublime satyrspil om 'Livets gang i Lidenlund'.

Jeg husker ikke længere stykkets navn, men historien går på visse kommunalpolitiske manøvrer i forbindelse med en udstykningsplan, og samtlige medlemmer af byrådet har (for sådan er jo satiriskere, de verdensfjerne væsener!) private økonomiske interesser i projektet, for eller imod. Så medlemmerne af byrådet diskuterer og intrigerer og chikanerer og allierer sig og hinanden frem og tilbage.

Kun én deltager ikke aktivt i det lokale slag. Der er Brygger Sandberg, der blot lukker øjnene og mumler for sig selv: 'Ja, ja... Øl skal sgu alle partier ha'!

Jeg kom i tanker om dette, da jeg forleden læste at det tapre og selvstændige norske folk havde rejst sig til kamp. Nej, ikke mod oprustningen. Nej, ikke for verdensfreden. Nej, ikke for de fængslede og undertrykte overalt i verden. For øllet!

I weekenden havde, ifølge dagspressen, henimod en kvart million nordmænd tilsluttet sig 'Olkeaksjonen for Pilsen'. Og midlerne fra medlemmerne flyder endda så rigeligt, at man kan tegne helse-desannoncer i de danske aviser for at opfordre danskerne til at sympatisere med de

nordmænd, der kan risikere en så græselig torstøis et endnu ikke behandlet forslag om afskaffelsen af pilsner i fri handel skulle blive vedtaget i Stortinget.

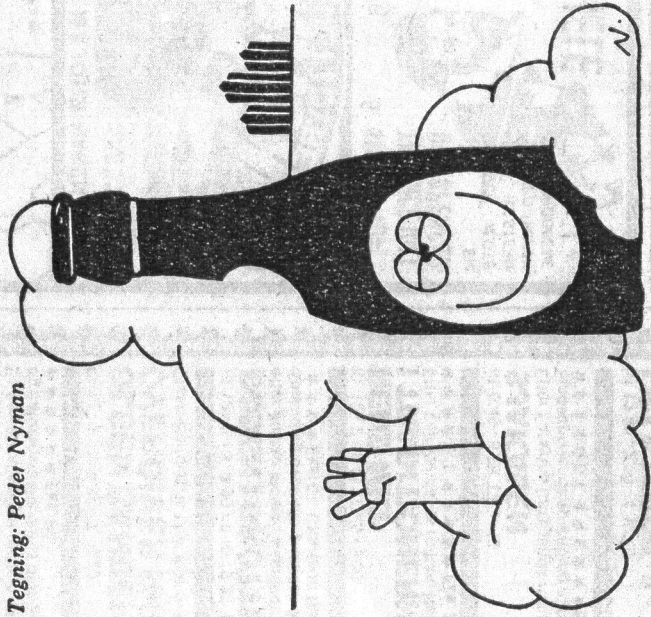
Man forstår nordmændene, så meget mere som et sådant forbud jo allerede aktuelt i Sverige og Island (som Obelix ville sige: 'De er skøre, de skandinaver!'), og mangen en brav dansk mand eller kvinde vil utvivlsomt støtte deres skandinaviske søskende. Øl til alle der vil!

Så nordmændene har noget at slås for, og det må virke tankevækkende herhjemme. Sér man tingene på landsplan, f.eks., så er Bonde Nielsens transaktioner med det afsluttende salg af B&W til Tyskland allerede reduceret til en skuldertrækning og et halvlunken regerings-løfte om en rapport - en såkaldt hvidbog, men gid det var en Wied-bog!

- der om to-tre år på det bedste mulige grundlag og efter talløse arbejdsfrokoster vil vise hvordan det hele gik som det gik og altså kan betegnes som - om jeg så må sige - sket, hændt eller indtruffet.

Og lokalt, i vor hovedstad som er denne spaltens egentlige emne og alvorligste anliggende, sér det ligedan ud. Allerede nu er slaget om Byggeren på Nørrebro halvvejs glemmt. Overborgmester Egon Weidekamp har for længst fastslået sandheden: Det var Viljo Sigurdssons skyld. Skam dig, Viljo! At du kunne! Tænk at få så mange mennesker på

Tegning: Peder Nyman

lads for dyr som mennesker? Der er lige dér, overborgmesterens regime afslører sig afgørende. Der er et klart perspektiv i den københavnske planlægning, og det er at holde københavnerne udenfor.

U-autoriserede legepladser skal jævnes med jorden, folkelige beboerhuse skal ufortøvet rommes og destrueres, midtagene på Rådhuset skal ligge på et rimeligt plan (her er kvart millionen skillemonet og småpenge), strisser skal når som helst kunne udkommanderes til at punde små børn og deres mødre ned i asfalten for at Viljo Sigurdsson ikke skal bilde sig noget ind - og hvad vi trænger til her i byen, hvad København virkelig har brug for, det er et par hjørnefacader med nogle store dejlige stålblinkende bank-filialer samt et par pragtfulde store beton-kasser med ejer-lejligheder for de underprivilegerede der kun kan klare en udbetaling på 50.000.

Og det går fint. Egon Weide-

dekamp holder jobbet, og når han trækker sig tilbage - efter med ubønhørlig konsekvens at have skamferet og mareret det København i en årrække - vil der blive holdt høflige taler og han vil modtage en passende sæk ordener. Muligvis vil en sidevej i et tilpas fashionabelt kvarter endda blive opkaldt efter ham.

For københavneren har som danskeren i øvrigt - for megen humotistisk sans til at tænke på dén slags småting. Så længe Weidekamp ikke, som sin ukloge norske kollega, finder på at forbyde øllet. Hvis Carlsberg, Faxe og Tuborg bliver censureret kommer der en borgerkrig mod hvilken Byggeren er det rene vand.

Men i mellemtiden går det. Københavnerne har vænnet sig - har indtil sløvhed og amnesi vænnet sig - til et fan-tasiløst og menneskeforagtede styre. Ingen venter for alvor det skal blive anderledes.

Og øl og pandekager skal jo alle partier have.

God Bordeaux-vin nydes bedst ved 18° Celsius

BARTON & GUESTIER

B&G - det ældste vinhus i Bordeaux